

til ved selvstændig Erhvervsvirksomhed at bidrage ikke uvæsentligt til sit Underhold, kan han ikke invalideforsikres. I modsat Fald er den paagældende, hvis han optages i Sygekassen, samtidig berettiget og forpligtet til at være invalideforsikret.

Bevilges Andragendet ikke, rejses Spørgsmaalet om Optagelse i Invalidforsikringen paa ny, naar Vedtegningen om Tilstedeværelsen af en hyppigt tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed maatte blive ophævet, eller naar det paagældende Sygekassemedlems Erhvervsevne — uanset at han stadig lider af en Sygdom af fornævnte Art — nu maa anses for at ligge over den i 5te Stykke angivne Grænse. Saafremt den paagældende nu optages i Invalidforsikringen, er han, uanset sin Alder ved Optagelsen, kun pligtig til at betale den Invalidepræmie, som han af Hensyn til sin daværende Alder vilde have været forpligtet til at betale, hvis han var blevet optaget efter den første Ansøgning, jfr. § 5.

Lige med indfødte anses med Hensyn til Forsikringen efter nærværende Lov en frasepareret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret.

Fra Bestemmelsen om, at Indfødsret og Bopæl her i Riget er en Betingelse for Forsikringen efter denne Lov, kan Regeringen gøre Undtagelse med Hensyn til Statsborgere i andre Stater eller Dele af disse, saafremt der med de paagældende Stater er opnaaet gensidig Overenskomst.

§ 2.

Saafremt en i Henhold til § 1 invalideforsikret Person ophører med at være ubemidlet i Sygekasselovens Forstand, har opbrugt den ham fra Sygekassen tilkommende Hjælp eller i Arbejdsanliggender midlertidig forlader Sygekassens Omraade, men forbliver i en anerkendt Sygekasse enten som bidragydende Medlem eller som Medlem af Sygekassens Afdeling for bemidlede Medlemmer eller overgaar til en af de i Sygekasselovens § 34, sidste Stykke, omhandlede Sygeforeninger, kan han mod at erlægge den i § 5, 3die Stykke, nævnte særlige Invalidepræmie fortsætte Invalidforsikringen, saaledes at han faar samme Adgang som hidtil til at oppebære Invalidrente.

De nærmere Regler for saadan fortsat Forsikring fastsættes i det i § 28 omhandlede Reglement.

§ 3.

Ved Invaliditet forstaaes i denne Lov en Nedsættelse af Erhvervsevnen til en Trediedel eller derunder. En saadan Nedsættelse af Erhvervsevnen foreligger, naar den paagældende ikke længere er i Stand til ved en til hans Kræfter og Færdigheder svarende Beskæftigelse, der under billigt Hensyn til hans Uddannelse og tidligere Virksomhed kan forlanges af ham, at erhverve en Trediedel af det, som legemlig og aandelig sunde Personer i tilsvarende Aldersklasse med lignende Uddannelse og i samme Egn plejer at fortjene ved Arbejde.

Forsikringen omfatter ikke Invaliditet, som den forsikrede selv har hidført med Forsæt, ej heller Invaliditet, som i overvejende Grad skyldes længere Tids Misbrug af Alkohol eller narkotiske Midler.

§ 4.

Ydelserne efter denne Lov bestaar fra 1. Oktober 1927 at regne i en Invalidrente paa 800 Kr. aarlig ved svære Former af Invaliditet og 540 Kr. aarlig i andre Tilfælde samt Helbredelsesforanstaltninger m. v. under visse Forhold, dog at de Invalidere, hvem Rente er tilkendt før 1. Oktober 1927, saa længe deres Erhvervsevne er nedsat under den i § 3 nævnte Grænse, har Ret til at oppebære den dem tilkendte Rente.